

68. סוגי ראיית-הנסתר

התעכבתי זמן רב במענה על שאלת הסוגים השונים של ראיית-הנסתר, משום שכל אדם שקרא את המסר שלי בצורה נכונה, מן הסתם קיבל כבר תשובה מלאה על כך. זאת, כמובן, בתנאי שהמסר לא נקרא כחומר קריאה להעברת-זמן או לשם העברת ביקורת, אלא זוכה להתעמקות כנה, וכל משפט בו נחשב כבעל משמעות, שיש להתאמץ ולתפוש את מובנו העמוק כשלעצמו, כמו גם כלילתו ההכרחית במסר כולו; שכן זו היתה המטרה מלכתחילה.

הרוח חייבת להיות ערה בתהליך זה.

אנשים רדודים יכבו מן הסתם באופן אוטומטי כתוצאה מכך.

אמרתי פעמים רבות, שזיהויו של סוג מסוים יכול להיעשות רק על-ידי בן-סוגו. בכך כוונתי כמובן לסוגי-הבריאה. בהתבוננות מלמטה כלפי מעלה, נמצא את סוג החומריות-הגשמית, סוג החומריות-האט'רית, סוג הישויות, ולמעלה מכולם את הסוג הרוחני.

כל אחד מן הסוגים הללו מחולק, שוב, לדרגות רבות, כך שבקלות יכולה להתקיים הסכנה, שדרגות החומריות-הגשמית העדינה יתערבבו עם דרגות החומריות-האט'רית הגסה. המעברים נסתרים לחלוטין, ואינם מחוברים בחוזקה בעת פעילות והתרחשות, אלא רק נוגעים זה בזה. בכל אחת מדרגות אלו מתקיימים חיים מסוג אחר. האדם קיבל מעטפת מכל אחד מסוגי-הבריאה הכלולים ברוחני. רק הגרעין עצמו הוא רוחני.

כל מעטפת משמעה גוף. האדם, על-כן, הוא גרעין-רוח, אשר במהלך התפתחותו לעבר מודעות עצמית עוטה על עצמו צורה אנושית, שבאשר התפתחותו נעה מעלה לעבר האור, הוא הופך אידיאלי יותר ויותר, עד ליופי מושלם, אולם כאשר היא נעה כלפי מטה, יקרה ההיפך הגמור יותר ויותר, עד לעיוותים הגרוטסקיים ביותר.

כדי למנוע כל טעות בעניין זה, עלי להזכיר במיוחד, כי מעטפת החומריות הגשמית, או הגוף, אינו מבצע התפתחות זו יחד עם גרעין-הרוח. הוא משתף פעולה רק לפרק זמן קצר ובמהלך השהות בחומריות הגשמית שעל-פני האדמה ניתן לבצע בו רק שינויים קטנים ביותר.

האדם על-פני האדמה, דהיינו - בחומריות הגשמית, נושא עמו את מעטפותיהם של כל הסוגים בבריאה בו-זמנית. כל מעטפת, דהיינו - כל גוף לפי סוגו, מצויד גם באברי-חישה משלו. האברים בחומריות-הגשמית, למשל, יכולים לפעול רק על סוגם, דהיינו סוג החומריות-הגשמית.

התפתחות מעודנת יותר מאפשרת, במקרים הטובים ביותר, להתבונן רק עד דרגה מסוימת של חומריות-גשמית מעודנת יותר.

חומריות-גשמית עדינה זו נקראת על-ידי האנשים החוקרים אותה בשם "אסטרלית", מונח שאינו מובן לחלוטין אפילו על-ידי מי שטבע אותו, לא-כל-שכן על-ידי אלו החוזרים עליו. אני אשתמש במונח זה, משום שהוא כבר מוכר. מכל-מקום, שם זה מתייחס, כנהוג אצל חוקרי-הנסתר, כמונח כולל לכל שאדם יודע וסבור שהוא קיים, אולם אינו מסוגל לתפוש, ואף פחות מכך לנמק.

כל שביקשו חוקרי-הנסתר לדעת עד כה אינו אלא מבוך אחד גדול של היעדר ידע, אותו יצרו בעצמם, ערימת אשפה של חוצפה המתיימרת להיות חשיבה אינטלקטואלית ואינה מתאימה כלל לעניינים אלו. על-אף זאת, אוסיף להשתמש במונח השגור "אסטרלי".

מה שרואים וסבורים האנשים ב"אסטרלי", אינו נמנה אפילו על החומריות-האת'רית, אלא אך ורק על החומריות-הגשמית העדינה.

החוקרים אפופי האשלייה האנושית עדיין לא הצליחו להרחיק עצמם, בתחומים אלו, מן החומריות-הגשמית, אלא נותרו בסוג הנחות ביותר של הבריאה המאוחרת, ולפיכך יוצרים רעש רב עד כמה שניתן באמצעות מלים-זרות "בעלות-צליל מעניין".

הם אף אינם צופים אל עבר האת'ריות באמצעות העין האת'רית, אלא רק בעזרת תחושת המעבר של העין החומרית. ניתן אולי לכנות זאת ניסוי-בראייה או ראייה-חלקית.

כאשר עוזב האדם, בעקבות פטירתו הארצית, את גופו הגשמי, הריהו מניח אחריו כמובן גם את אברי-החישה הגשמיים, השייכים אך ורק לאותה מעטפת. לפיכך, המוות הארצי, אינו אלא השלת המעטפת החיצונית ביותר או הקליפה, שאיפשרה את התבוננותו ופעולתו בחומריות-הגשמית.

מיד לאחר הפשטה זו הוא עומד בעולם האחר, לכאורה, או נכון יותר - במישור החומריות-האת'רית. כאן יוכל לפעול, שוב, רק באמצעות אברי-החישה של הגוף האת'רי שעמו נותר כעת כקליפה חיצונית. לפיכך, הוא יראה באמצעות עיניו של הגוף האת'רי, ישמע באוזניו, וכן הלאה.

אך טבעי הוא שרוח-האדם, עם כניסתה לחומריות-האת'רית, תיאלץ ללמוד כיצד להשתמש באיברי-החישה, ועמם במעטפת האת'רית שלהם, שנאלצו להיכנס לפעולה פתאם, כפי שפעם התרחש הדבר עם איברי הגוף החומרי של החומריות-הגשמית. בהתאם לאופיה של החומריות השונה, שאינה כה כבדה עוד, גם למידת השימוש הנכון באיברים הוא בעל אופי מהיר וקל יותר. וכך גם יקרה עם כל סוג נוסף.

כדי להקל על ההסתגלות לסוגים השונים, ניתנת אפשרות ראייתו או ראייתו למחצה של המעבר, בדרגות הביניים. בתנאים יוצאי-דופן הנגרמים ממתחים מסויימים, העין בחומריות-הגשמית מסוגלת להבחין בדרגת החיבור שבין החומריות-הגשמית ובין החומריות-האת'רית, בעוד העין-האת'רית, בתחילת פעולתה, תוכל אף היא להביט לאחור ולהגיע בראייה חלקית אל אותה דרגה בה מושיטה החומריות-הגשמית העדינה את ידה לחומריות-האת'רית הגסה.

ראייה חלקית זו מאפשרת לרוח-האדם, במהלך חצייתה, נקודת אחיזה מסוימת, כדי שלעולם לא תיאלץ לחוש אבודה לחלוטין. כך הדבר בכל קו-גבול בין שני סוגים שונים. גלי-כוח מהותיים, פועלים ביכולת המשיכה המגנטית שלהם כעוגן וחיבור, ודואגים לכך ששני סוגי-החומר יוכלו לאחוז זה בזה ולא תיפער ביניהם תהום על-שום אי יכולתם להתערבב זה בזה.

כאשר מניח אחריו האדם, לאחר חציית המחלקות השונות בחומריות-האת'רית, גם את גופו האת'רי, אז הוא נכנס לתחום הישיות. אז נותר לו עוד, כמעטפת חיצונית, גוף הישיות, שבעיניו יידרש כעת לראות ובאזניו לשמוע, עד שיתאפשר לו להניח גם מעטפת ישותית זו, ולהיכנס אל ממלכת הרוחות. רק כאן יהיה הוא עצמו, ללא מעטפת, ויידרש לראות, לשמוע, לדבר וכו' באמצעות אבריו הרוחניים.

על הקוראים לשקול עמוקות את דבריי אלו, כדי שיוכלו ליצור לעצמם תמונה נכונה באמצעותם. התגשמויות של אלו שנפטרו על-פני האדמה אינן אלא תהליכים בהם, באמצעות מדיום, הנפטרים - העוטים כעת מעטפת גוף את'רי - עוטים על עצמם גם מעטפת של חומריות-גשמית עדינה.

זהו אולי יוצא הדופן היחיד, שבו יושבי-הארץ של היום, עם עיניהם החומריות, יכולים לראות בצורה ברורה את החומריות-הגשמית המעודנת, ואף לתפוש אותה בחושים נוספים של החומריות הגשמית.

הם יכולים לעשות זאת משום שעל-אף העידון, עדיין מדובר באותו סוג של אברי-חישה, דהיינו - עדיין מדובר בחומריות-הגשמית.

לכן על האדם לשים ליבו, לכך שהחומריות-הגשמית מסוגלת לתפוש רק את החומריות-הגשמית, החומריות-האת'רית תוכל לתפוש רק את החומריות-האת'רית, התחום הישותי יאפשר תפישה של הישויות בלבד, והרוחני את הרוחני בלבד. בכך לא קיימים עירובים.

אולם קיים אחד: יושב-הארץ יכול פה ושם לראות עם עיניו החומריות ובמהלך קיומו הארצי אף לפתוח את עינו האת'רית, לפחות באופן חלקי. דהיינו - לא בו זמנית, אלא בזו אחר זו. כאשר הוא צופה בעינו האת'רית, נותרת העין החומרית סגורה לחלוטין או למחצה, ולהיפך. הוא לעולם לא יוכל לראות את האת'ריות בצורה נכונה באמצעות העין החומרית, ואף לא יוכל לראות את החומריות-הגשמית בעזרת העין האת'רית. דבר זה הוא בלתי-אפשרי.

טענות מנוגדות יישענו על טעויות בלבד, הנובעות מהיעדר-ידע לגבי חוקי-הבריאה. אלו הן אשליות שאנשים כאלו נופלים להן קורבן, כאשר הם טוענים שביכולתם לזהות את האת'ריות בעיניים חומריות, או את החומריות בעיני-הרוח.

מי שיחשוב על כל זה בצורה נכונה, וינסה לתאר לעצמו בבירור, יזהה את הבלבול הבלתי-ניתן לתיאור בפרשנותה של ראיית-הנסתר הקיימת כיום, בדיוק את העובדה שעדיין לא ניתן לקבל כל מידע אמין בתחום זה, כל עוד לא ידועים החוקים החלים עליה. ואת החוקים הללו לא ניתן ללמוד באמצעות השראה, הצהרות או בחוגים הספיריטואלים, משום שמקבלי השראה ומצהירי המידע מן העולם שמעבר בעצמם אינם מחזיקים ביכולת הראייה הכוללת, אלא כל אחד מהם חייב לנוע תמיד בגבולות המוכתבים לו על-ידי מצב בשלותו בכל-עת.

סדר אמיתי בהבהרות הנוגעות למארגים המופלאים של הבריאה המאוחרת יוכל להימסר רק כאשר הידע הוא כולל. אחרת לא יהיה הדבר אפשרי. אולם בני-האדם, בשאיפתם החולנית להיות יודעי-כל-מטעם-עצמם, אינם מכירים בכך, ומציבים עצמם מראש בעמדה עוינת לכל התורות.

הם מעדיפים להוסיף והתהדר ביהירות בחיפושיהם הנלעגים, ובדיוק משום כך גם לא יגיעו לעולם להסכמה ואף לא להצלחה אמיתית. לו היו מציגים גדולה כזו ולו פעם אחת, מתגברים על יוהרתם ומתייחסים אל מסר-הגביע כאל הסבר לגבי ההתרחשויות בעולם, בלא דעות קדומות, ומכבים את הידע-העצמי שלהם בעת הלימוד, במהרה היתה נפתחת בפניהם זווית-ראייה, המבהירה בסדר הגיוני את כל האירועים הבלתי-מובנים, ומפלסת להם בתנופה רבה את הדרכים שהיו בלתי-מוכרות להם עד-כה.

אולם ידוע הרי, שבדיוק קשיות-עורף זו היא אחד מן הסימנים הברורים לטמטום ומוגבלות אמיתיים. כל אותם אנשים אינם יודעים שבעשותם כן, הריהם מתייגים עצמם כחדלי-אישים מוחלטים, ותגית זו תגרום להם כבר בקרוב לבושה ודחייה, שאותן קשה יהיה להסתיר או להכחיש.

לשם פרשנות ראיית-הנסתר יש לדעת, כבסיס, באילו עיניים מביט רואה-הנסתר, דהיינו - לאיזה תחום שייכת ראייתו, ועד כמה התפתח בתחום זה. רק אז ניתן יהיה להסיק מסקנות נוספות.

אלו המבצעים חקירות כאלו חייבים לקבל תחילה בעצמם ידע ברור לגבי הדרגות הנפרדות בסוגים השונים, וכן לגבי ההשפעות והפעולות הנגרמות בכל סוג ובכל דרגה.

וזוהי המחלה של ימינו, שבה בדיוק האנשים שאינם מבינים דבר וחצי-דבר, הם אלו המתיישרים בידענותם.

כמה עלוב לקרוא את מבול הפרסומים בכתבי-העת ובספרים הנוגעים לכל התצפיות הנסתרות שניתן להעלות על הדעת, וכל הניסויים עם ניסיונות-ההבהרה שהם פחות או יותר חסרי-היגיון וביסוס, שבמרבית המקרים אף מקבלים ברוב-יוהרה את חותמת הידע-המסוים, בעודם נותרים לא רק מרוחקים מרחק רב מן העובדות, אלא אף מציגים את היפוכן הגמור.

ובאיזו עוינות מגיב צבא החכמים הזה, כאשר מוצג בפניהם מבנה הבריאה-המאוחרת ברצף פשוט וקל באמת להוכחה, שבלא ידיעתו המדויקת אינם יכולים כלל להבין דבר. ועדיין לא דיברנו על הבריאה הראשונית.

זה המבקש לפרש או אפילו לשפוט, חייב להכיר את הבריאה כולה, ולהכירה באמת! כל עוד לא כך הדבר, ייטב לאדם אם ישתוק בעניין זה. ובאותה מידה אף אל לסניגוריה הנלהבים של ראיית-הנסתר להעלות טענות שאינם יכולים לבססן בלא ידיעה מדויקת של הבריאה.

טעויות מזיקות כה רבות מופצות, לגבי מכלול המהלכים המתרחשים מחוץ לחומריות-הגשמית, והגיעה העת להכניס בהם, אחת ולתמיד, סדר וחוקיות.

למרבה המזל, לא רחוק עוד המועד, בו יתבצע ניקוי בריא בקרב כל אותן דמויות מגוחכות בתוך התחומים הנסתרים שאחרת היו רציניים כל-כך, ואשר ידוע שהן אלו הצועקות ודוחפות את תורותיהן בקול הגדול ביותר. ולמרבה הצער, בדיוק הללו הם אותם קשקשנים שבהתנהגותם הוליכו שולל רבים מן המחפשים. הם אמנם לא יוכלו להתחמק מן האחריות לכך, והיא תיפול בעוצמה איומה על כל אלו שבקלות-דעת כה רבה ניסו להתעסק בתחומים הרציניים ביותר, ואלו שכתוצאה מכך תעו והוטעו, אף להם לא תבוא מכך כל תועלת, אלא יהיו חייבים אף הם לשאת בעצמם באחריות לנזקיהם שלהם, על שהתירו לעצמם להתפתות בקלות כה רבה למצגי-שווא.

בממוצע ניתן לומר בשקט, שבייחוד בתחום הנסתר, השיחות הבטלות עדיין מכונות במונח היפה "מחקר", ולפיכך רוב החוקרים אינם אלא דוברי-הבלים.

בראיית-הנסתר, לפיכך, קיימת תפישה של החומריות-הגשמית העדינה, של החומריות-האת'רית ושל תחום הישויות. ולכל אחד מהם העין הספציפית לסוגו.

ראיית התחום הרוחני, מכל-מקום, נותרת חסומה עבור האדם, ועבורה יש צורך להיות שלוח מיוחד, שניחן בכישרון למטרה מסוימת, המאפשר לו לפתוח גם את העין הרוחנית, כבר בתקופת קיומו-הארצי.

אינספור רואי-הנסתר של ימינו, מכל-מקום, אינם נמנים עליהם. רובם מסוגלים לזהות את החומריות-האת'רי רק באחת מדרגותיה השונות, ועם הזמן אולי יוכלו לתפוש גם דרגות רבות. דהיינו - העין האת'רית שלהם נפתחה. רק לעתים רחוקות יקרה שגם העין של גוף הישויות תוכל לראות.

אם נעשה שימוש ברואי-נסתר לשם הבהרה במהלכים ארציים מיוחדים, כגון אירועי פשע או אחרים, על המעוניין לדעת זאת:

רואה-הנסתר רואה באמצעות עינו האת'רית, ולכן אינו יכול לראות את המהלך שהתרחש בחומריות-הגשמית. לכל מהלך בחומריות-הגשמית נלווה, בו-זמנית, גם מופע את'רי, שהוא תואם את סוגו של המהלך החומרי, או לכל הפחות דומה לו.

לכן, כאשר מתרחש רצח, למשל, רואה-הנסתר יראה את המופע האת'רי שהתרחש יחד עמו, ולא את המהלך החומרי, שהוא זה הקובע לעניין המשפטי על פי חוקי-הארץ התקפים כיום. התרחשות את'רית זו יכולה, מכל-מקום, להיות פחות או יותר שונה בפרטים מסוימים מזו החומרית. יהיה זה שגוי על-כן, למהר ולהסיק שרואה-הנסתר נכשל במשימתו או שהתמונה שראה היא שגויה.

נישאר רגע בדוגמת הרצח או הגניבה. רואה-הנסתר שנרתם למשימת ההבהרה יראה לעתים את התחום האסטרלי ולעתים את התחום האת'רי. באסטרלי - דהיינו - בחומריות-הגשמית העדינה, מקום ההתרחשות, אולם בחומריות האת'רית מדובר בהתרחשות עצמה.

לכך יש להוסיף שהוא מסוגל, במקרה כזה, לראות גם צורות-מחשבה שונות אשר נוצרו כתוצאה ממהלכי-המחשבה של הרוצח או של הנרצח, או של הגנב. ההבחנה בין השניים חייבת להיות חלק מיכולותיו של זה המנהל את החקירה. רק אז תוכל התוצאה להיות נכונה. על-כל-פנים, מנהל-חקירה שקיבל הדרכה נכונה מסוג זה אינו בנמצא עדיין.

נלעג ככל שיישמע הדבר, שכן במציאות אין דבר המתקשר לכך, הייתי רוצה בכל זאת לצטט כדוגמה את פעילותו של כלב-המשטרה, שגם בו נעשה הרי שימוש לשם חשיפת העבירה. במקרה של כלב-המשטרה הזה חייב מנהל-החקירה, כמובן, להכיר בדיוק את אופי פעולתו של הכלב ולעבוד עמו יחד באופן ישיר, ואף להיות פעיל ביותר בתהליך כולו, כפי שידוע לאנשים העוסקים בכך.

סוג זה של עבודה יש לאמץ רק בצורה מעודנת ביותר, שכן יש לנו פעילות של עבודה משותפת בין מנהל-החקירה ובין רואה-הנסתר, לשם הבהרת העבירה. גם כאן חייב מנהל-החקירה להיות זה המבצע הן את העבודה והן את ההתבוננות, זה הנוטל על עצמו את חלק-הארי של הפעילות, בעוד רואה-הנסתר נותר רק ככוח-מסייע בלתי-פעיל.

כל שופט מחויב בלימוד ארוך של פעילותו המקצועית לפני שיורשה לעסוק בכך.

זהו לימוד קשה פי כמה וכמה מאשר לימוד-החוק גרידא.